

Arrest

nr. 281 619 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat E. MASSIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Igbo-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren op 15 augustus 1998 in Ogbaru, Anambra state. Toen u nog erg jong was overleed uw vader O.Ob. door Biafra-gerelateerd geweld. Tot u ongeveer twintig was, woonde u met uw moeder B., uw broer C. en uw zus J. in Ogbaru. Hierna verhuisde u naar Asaba in Delta state, waar u als schoonheidsspecialist en stylist ging werken. Op 25 december 2019 kwam u terug van uw werk en werd u tegengehouden door de politie. Ze ondervroegen u en uiteindelijk moest uw baas hun wat geld geven opdat ze u zouden laten gaan. In 2020 begon u Science Lab Technics te studeren aan de Federal Polytechnic Nekede. In dezelfde periode overleed uw broer C. in een auto-ongeluk.

Ook nog in deze periode protesteerde de jeugd van Nigeria tegen het politiegeweld van de Special Anti-Robbery Squad (hierna SARS). Tijdens zo'n protest, bij Lekki Toll Gate werden twee vrienden van u, A. en W., neergeschoten. Vanaf november waren er veel moorden en schietpartijen in Ogbaru en ook in Asaba, door onbekende schutters en door het conflict tussen de Nigeriaanse overheid en de Biafra-activisten. Niet veel later begon u alles te regelen om te vertrekken uit Nigeria. Uw moeder verkocht het land dat jullie hadden geërfd van jullie vader. Uw oom U.Ob. was hier helemaal niet tevreden mee. Nog in november 2020 bedreigde uw oom U. u dan ook. In januari 2021 vroeg u een paspoort en een visum voor Oekraïne aan. In februari 2021 vertrok u uiteindelijk naar Oekraïne. In februari 2022 reisde u weg van Oekraïne en ging u door Hongarije en Duitsland naar België. Op 6 maart 2022 arriveerde u in België. Op 8 maart 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). U legde uw Oekraïense verblijfskaart en een USB-stick met enkele video's uit Nigeria neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. Op 7 juli 2022 maakte u via uw raadsman opmerkingen op de inhoud van de notities van het persoonlijke onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart niet naar uw land van herkomst, Nigeria, te kunnen terugkeren omwille van vrees voor vervolging door onbekende schutters, de Fulani-Herders, en uw oom. Verder vreest u ook de politie omwille van de EndSARS-protesten en de problemen in uw geboortestreek Ogbaru ten gevolge van de problemen met Biafra-separatisten.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo wist u niet te overtuigen dat u een persoonlijke vrees diende te koesteren voor noch de Fulani Herdsman, noch de onbekende gunmen, noch de politie omwille van de EndSARS protesten, noch de autoriteiten omwille van de Biafra-problematiek.

Immers stelde u in de vragenlijst bij het CGVS te vrezen voor uw leven in Nigeria omdat u uit het Biafraanse gedeelte van Nigeria komt. U stelde dat u uw vader reeds was verloren tijdens de eerste Biafraanse crisis en dat een Biafraan er alles aan moest doen om zijn hoofd uit de gevangenis te houden. Daarnaast verklaarde u in de vragenlijst bij het CGVS ook dat er protesten van de jeugd tegen politiegeweld waren. Deze protesten noemden EndSars. Tijdens dit protest werd er veel geweld gebruikt en werden er jongeren gedood en neergeschoten. U verklaarde dat u zelfs een vriend had die tijdens deze betoging gewond geraakte (vragenlijst CGVS, pp. 1-2). U stelde in deze vragenlijst ook dat u vertrok in september 2020. Tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS bevestigde u initieel deze vrees (Notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 12). U verklaarde wel plots dat er twee vrienden van u werden neergeschoten, W. en A.. Één ervan werd zelf doodgeschoten (NPO, p. 12) – dit was bij de EndSARS protesten bij Lekki Toll Gate (NPO, p. 13) in oktober 2020 (zie administratief dossier). U zelf was echter nooit aanwezig op protesten en hield zich niet bezig met de Biafraanse zaak (NPO, p. 12). U stelde vervolgens dat er hiernaast nooit iets met u persoonlijk gebeurde in Nigeria (NPO, p. 13).

Er wordt bovendien op gewezen dat u over bovenstaande problemen tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegde.

Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de dood van uw vader. Zo stelde u in uw verklaring bij DVZ wel nog dat hij overleed toen u drie jaar was, maar in uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud stelde u plots dat uw vader niet overleed toen u drie was, maar wel gewoon wegging. Hij kon even goed nog leven, maar u wist het niet (zie verklaring DVZ, vraag 13; opmerkingen notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Daarnaast valt ook op dat u initieel sprak van één gewonde vriend bij een protest dat plaatsvond voor uw vertrek – in de vragenlijst stelde u dat u vertrok in september 2020,

dus voor het protest bij Lekki Toll Gate – en nu plots sprak over één dode vriend en een neergeschoten vriend. Het feit dat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen – en bijgevolg niet doorleefde en ongeloofwaardige verklaringen – aflegde betreffende deze problemen, het feit dat u zelf nooit aanwezig was op een protest of zich bezighield met de Biafraanse zaak alsook het feit dat u zelf verklaarde dat er hiernaast nooit iets met u persoonlijk gebeurde in Nigeria, relativeert uw vrees bij terugkeer naar Nigeria omwille van de politiebrutaliteit en de Biafra-problematiek op fundamentele wijze.

Echter, later tijdens het persoonlijke onderhoud, toen de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg wie u dan concreet zou vrezen bij terugkeer naar Nigeria, stelde u plots: “de onbekende overvallers (gunsmen) en ook de Fulani Herdsmen” (NPO, p. 13). Het frappeert dat u hier plots met geen woord meer repte over de Biafra-problematiek of over de problemen ten gevolge van de EndSARS-protesten, maar wel over actoren waarover u eerder nog niks had vermeld. Gevraagd waarom u deze Fulani en gunsmen zou moeten vrezen antwoordde u in hypothetische en algemene termen: “omdat deze gunmen, ze doen aan openbare schietpartijen, wie weet, sinds ze er zijn, ze doen dit gewoon. Niemand kan voorspellen of ze dit op een bepaald moment zullen doen. Het is willekeurig en er wordt niet aan gedaan door de overheid, vraag maar aan de mensen die op zondag naar deze kerk gingen. Er is gewoon geen veiligheid in Nigeria” (NPO, p. 13). Toen de dossierbehandelaar vroeg naar een specifieke reden, waarom u persoonlijk deze mensen zou moeten vrezen, antwoordde u opnieuw erg algemeen: “ja, want, deze gunmen, ze hebben niet, ze blijven niet, de chaos die ze doen, ze raken iedereen, maar je kan niet weten waar je zal zijn op een bepaald moment, het gebeurt ook op straat, ze gaan gewoon overal rond. Soms is het een gewone burger die een geweer heeft, geen politie, ze hebben hun gezicht bedekt en het is zo’n bloedbad. Ze vallen voornamelijk dorpen en kleine stadjes aan” (NPO, p. 13). Vervolgens vroeg de dossierbehandelaar of er een specifiek incident was dat u ertoe aanzette om Nigeria te verlaten, waarop u plots stelde dat er een klein dorp in uw moeder haar buurt was dat ook werd aangevallen in begin 2019 en ook al in 2018, door onbekende gunmen (NPO, p. 13). Er werd u vervolgens gevraagd waarom u dan nog tot 2021 in Nigeria bleef, waarop u stelde dat u de financiële middelen niet had en dat uw moeder eerst haar land moest verkopen (NPO, p. 14). De dossierbehandelaar vroeg vervolgens nogmaals wat u precies zou vrezen bij terugkeer naar Nigeria, waar u eens te meer erg algemeen antwoordde: “ik vrees de onbekende gunmen, nog steeds mijn leven, want er zijn gunmen, maar er zijn veel bedreigingen, ook de politiebrutaliteit, dat is nog steeds niet opgelost, ze brutaliseren de jeugd nog steeds, ik vrees dat mijn leven in gevaar is, want er is daar geen veiligheid in Nigeria. Zelfs tijdens de verkiezingen, dit is niet veilig, ze doen presidentiële verkiezingen en er is veel chaos, sommige mensen mogen zelfs niet stemmen, er zijn vele moorden, veel chaos, het is altijd zo geweest in Nigeria, er is ook veel terrorisme, dingen die gebeuren, bombardementen, moorden, bloedbaden van de onbekende gunmen en de politie, dus ik vrees dit” (NPO, p. 14). Ook de volgende keer dat de dossierbehandelaar u vroeg waarom u precies zou gevisieerd worden bij terugkeer naar Nigeria antwoordde u op een vage en algemene manier. U stelde: “persoonlijk, als er zo’n incident is, ik wil daar niet zijn, deze onbekende gunmen, de overheid doet er niets aan, zodat het zou stoppen dat dit niet meer gebeurt, er waren op sommige maanden heel wat moorden in Ogbaru lga en ook in Asaba” (NPO, p. 15). De dossierbehandelaar vroeg hierop wanneer de onbekende gunmen dan veel doden maakten in Ogbaru en Asaba, waarop u stelde dat dit in de voorbije drie maanden was. Toen de dossierbehandelaar hier echter meer details over vroeg, kon u nauwelijks extra info verschaffen (NPO, p. 15). De dossierbehandelaar vroeg u vervolgens of er een specifieke reden was waarom u vrees diende te hebben omwille van de gunmen, de biafra problemen of de politie – of dat het eerder ging om een algemene vrees ging die gepaard ging met daar te wonen. U antwoordde dat uzelf al gebrutaliseerd werd, waarbij de politie u kwam lastigvallen en uw baas uiteindelijk het probleem moest komen oplossen (NPO, pp. 15-16). Dit gebeurde éénmaal op 25 december 2019. Het is frappant dat u dit plots aanhaalde, terwijl u voorheen nog stelde dat er nooit iets met u gebeurde terwijl u in Nigeria was (zie supra).

Uit bovenstaande incoherente en hypothetische verklaringen kan blijkt dan ook dat u niet wist te overtuigen dat u een persoonlijke vrees voor terugkeer dient te koesteren ten opzichte van Nigeria – niet omwille van de EndSARS-protesten, niet omwille van de Biafra-problematiek, niet omwille van de Fulani Herdsmen en niet omwille van de onbekende gunmen.

Toen de dossierbehandelaar van het CGVS uiteindelijk concludeerde uit uw verklaringen dat de vrees die u aanhaalde gericht was op de algemene situatie in Nigeria, stelde u plots: “ja, ook nog een, dit is wel een familieprobleem. Ik ben niet zeker of het toegestaan is om het te zeggen” (NPO, p. 16). Het feit dat u dit probleem niet eerder aanhaalde, ondanks het feit dat de dossierbehandelaar u meermaals de kans bood, alsook het feit dat u eerder al sprak over de verkoop van het land zonder dit aan te halen (zie vragenlijst CGVS en NPO, p. 14), ondermijnt de geloofwaardigheid van dit deel van uw relaas bij voorbaat.

Bovendien is dit het enige door u aangehaalde feit waar u daadwerkelijk – in combinatie met het incident met de politie twee jaar voor uw vertrek waarbij u even werd tegengehouden en door uw baas werd geholpen en de moord op uw vriend waarover u incoherente verklaringen aflegde – een persoonlijke link mee had. Verwacht kan dus worden dat u deze meteen zou aanhalen wanneer er gevraagd wordt naar uw persoonlijke vrees, in plaats van de algemene problemen die u stevast aanhaalde. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u wees op het feit dat u nooit eerder iets over dit familieprobleem zei ondanks dat u meerdere keren werd bevraagd betreffende de redenen waarom u niet kon terugkeren, stelde u: “Omdat het probleem nog niet is opgelost. Het is een secundair, het is iets dat mij affecteert op mijn eigen. De reden dat ik mogelijk mijn broer ben verloren. Dit is een vrees. Ik weet niet wat mijn oom doet” (NPO, p. 16). Mocht het inderdaad nog niet opgelost zijn, dan zou er eens te meer verwacht kunnen worden dat u het eerder zou aanhalen. Plots betrof u ook de dood van uw broer, waarvan u eerder had verklaard dat hij twee jaar voor uw vertrek was omgekomen in een motorongeluk, in dit conflict. Toen u werd gevraagd waarom u dacht dat uw broer zijn dood gelieerd was aan dit conflict stelde u dat uw broer stierf nadat uw oom de bedreigingen deed, toen de ruzie kwam (NPO, p. 16). U verklaarde echter dat de ruzie pas startte twee maanden nadat het land werd verkocht, waarover u eerder had verklaard dat het land werd verkocht drie maanden voor u reisde naar Oekraïne – wat volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud in februari 2021 was (NPO, p. 11). Chronologisch blijkt dit echter onmogelijk: uw broer overleed volgens uw verklaringen twee jaar voor uw vertrek – dus rond februari 2019 (NPO, p. 9) – terwijl de problemen met uw oom startten rond november 2020. Bovendien haalde u initieel gewoon een motorongeluk aan zonder iets te vermelden over uw oom, wat ook niet geloofwaardig is.

Gezien u dit conflict met uw oom plotseling aanhaalde nadat de dossierbehandelaar u erop wees dat de vrees die u tot daar toe had uitgesproken hypothetisch en gericht was op de algemene situatie én het feit dat u de dood van uw broer valselijk wilde linken aan dit conflict met uw oom, heeft het er alle schijn naar dat uw verklaringen omtrent dit conflict geïmproviseerd waren. Bijgevolg wordt er geen enkel geloof gehecht aan uw verklaringen betreffende dit conflict.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Nigeria, kan terugkeren omwille van vrees voor vervolging door onbekende schutters, de Fulani-Herders, en uw oom U.. Ook wist u niet te overtuigen dat niet kan terugkeren omwille van de politiebrutaliteit en de problemen in uw geboortestreek Ogbaru ten gevolge van de Biafra-perikelen.

Wat betreft de documenten die u voorlegde – uw Oekraïense verblijfsvergunning en een USB-stick met verschillende filmpjes op – dient opgemerkt te worden dat deze niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen. Immers kan de Oekraïense verblijfsvergunning hoogstens uw identiteit en nationaliteit aantonen, die hier niet in twijfel wordt getrokken. De USB-stick bevat verder enkel video's die louter meer info geven bij de algemene problemen in Nigeria – betreffende de Biafra-perikelen, de EndSARS-perikelen en de onbekende schutters – die u schetste, zoals u zelf ook meermaals aangaf tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (NPO, pp. 14; 19).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 28 juni 2022. Op 7 juli 2022 maakte u opmerkingen op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud over via uw raadsman. Zoals eerder aangehaald stelde u dat u niet wist of uw vader nog in leven was. U stelde dat hij u en uw moeder verliet toen u drie jaar oud was. U stelde ook dat het uw grootvader was die overleed in de Biafra-oorlog, waarvan u nu overigens wel wist dat deze tussen 1967-1970 was (zie NPO, p. 8). Zoals reeds opgemerkt is deze opmerking dus tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen en is dan ook nog eens nefast voor uw geloofwaardigheid (zie supra). U wilde ook verduidelijken dat u een zus Juliet heeft die geboren is in 2000 en dan ook nog een halfzus geboren in 2005 die Jessica heet. U wees er ook op dat u drie maanden na aankomst in Oekraïne uw verblijfskaart verkreeg. Verder ook nog dat als de Fulani herders naar uw land komen dat ze zich thuis voelen. U herbevestigde daarnaast nog eens dat de bedreigingen van uw oom in november 2020 begonnen en dat u in februari 2021 uw visum verkreeg. Ook wees u op het feit dat er ook coco yam werd verbouwd op uw boerderij. Verder verduidelikte u ook nog eens dat het land van uw grootvader werd verdeeld onder uw vader en uw oom en dat uw vader zijn deel van het land vervolgens werd verdeeld onder u en uw broer. Tot slot verklaarde u nog dat er geen eigendomsdocumenten waren. Geen van deze opmerkingen kunnen echter verandering brengen in de hierboven gemaakte vaststellingen.

In deze context wordt er opgemerkt dat er naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van

herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Anambra State en Delta State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Anambra State en Delta State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, miskennis van het proportionaliteitsbeginsel".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

Dat verzoeker deze motieven als volgt bekritiseerd, nu zij niet afdoende zijn, voortvloeien uit manifeste appreciatiefouten of totaal subjectieve beoordelingen en niet met de nodige zorg genomen werden.

Dat de CGVS van start gaat met volgende vaststelling : [...]

Dat verzoeker bijzonder fragiel is.

Dat hij ten andere zonder er de nadruk op te leggen aanstipte dat hij getraumatiseerd was door de gebeurtenissen in zijn land:

NPO p.12 [...]

Dat het dan ook onterecht is dat geen bijzondere steunmaatregelen genomen werden.

Dat de CGVS verdergaat : [...]

Overwegende dat verzoeker meent dat de wijze van benadering van zijn dossier door de CGVS foutief is, in die zin dat in principe eerst motieven dienen opgegeven te worden, om vervolgens tot een besluit te komen. In casu vertrekt de CGVS van een standpunt dat dan onderbouwd wordt.

Overwegende dat verzoeker meent dat de werkmethode van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers vertrokken wordt van een negatief uitgangspunt dat dan ondersteund wordt door de motivering.

Dat geen afweging gemaakt wordt van de elementen die een vrees aantonen tegenover de elementen die deze niet aannemelijk maken.

Dat de CGVS dan ook het proportionaliteitsbeginsel miskent.

Dat deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te niet te doen en de zaak terug te sturen naar de CGVS voor een gedegen en zorgvuldige afweging van de verklaringen van verzoeker

Overwegende dat verzoeker meent dat er wel degelijk besloten dient te worden dat de verklaringen van verzoeker coherent zijn.

Dat verzoeker aldus verklaarde naar aanleiding van zijn vrij relaas :

NPO p.13 [...]

Dat verzoeker verder ook verklaarde NPO : [...]

Dat de CGVS op dezelfde wijze verdergaat : [...]

Dat dit een wel erg beknopte samenvatting is van de verschillende redenen die verzoeker opgaf.

Dat opnieuw vertrokken wordt van een negatief standpunt, zonder dat er een afweging gemaakt wordt van de elementen van het dossier die het verlenen van bescherming kunnen verrechtvaardigen.

Dat de bestreden beslissing vervolgt : [...]

Overwegende dat de CGVS onterecht een tegenstrijdigheid vaststelt mbt het lot van de vrienden van verzoeker.

Dat verzoeker in dat verband verklaarde :

NPO p. 12 : [...]

Overwegende dat verzoeker eraan wil herinneren dat hij in het Engels ondervraagd werd, rechtstreeks door de dossierbehandelaar en dus zonder tolk, wat wil zeggen dat de dossierbehandelaar ook meteen zijn verklaringen vertaalde neerschreef.

*Dat klaarblijkelijk de dossierbehandelaar moeite had het Engels van verzoeker te verstaan, nu deze regelmatig vroeg namen enz. op te schrijven., of uit te leggen wat de woorden die hij gebruikte betekende (bv. NPO p. 14 : **U deed uw vingerafdrukken en capture. wat bedoelt u met capture?***

In de immigratie, als je daar gaat om die id-kaart te krijgen, dan moet je vingerafdrukken nemen e doen ze ook een capture. (maakt handbeweging waardoor po begrijpt dat het een foto betreft).))

Dat als verzoeker het heeft over een vriend die neergeschoten is, heeft hij allicht het woord "shot" gebruikt.

Dat dit net zo goed doodgeschoten kan betekenen.

Dat verzoeker vervolgens als er meer concreet op deze omstandigheden ingegaan wordt eveneens stelt dat een andere vriend ook een beschoten werd of 'shot' is, maar dat deze een schot in zijn been kreeg.

Dat er dan ook absoluut geen tegenstrijdigheid was in de verklaringen van verzoeker, die het in eerste instantie natuurlijk had over de vriend die doodgeschoten was. (killed? shot death? versus "shot in his leg"?)

Dat het wel degelijk twee vrienden waren van verzoeker, waaronder één van zijn zeer goede vrienden :

NPO p.13 : [...]

Dat de CGVS vervolgt : [...]

Overwegende dat het zonder belang is dat verzoeker persoonlijk op deze protesten aanwezig was.

Dat verzoeker niet durfde te protesteren, uit angst.

Dat verzoeker in constante angst leefde. (cfr .ook infra)

[...]

Dat de CGVS dit klaarblijkelijk niet zo begrepen heeft, terwijl de verklaringen van verzoeker wel degelijk duidelijk waren.

Dat de verklaring van verzoeker als volgt is :

NPO p 13 : [...]

Dat verzoeker niet de middelen had onmiddellijk te vertrekken en eerst gronden diende te verkopen om het overleven van zijn moeder te financieren.

Cfr. NPO p.14 : [...]

Dat verzoeker bovendien naast de concrete incidenten, die zijn vrienden betroffen ook de algemene veiligheidssituatie aanhaalde en het gebrek aan bescherming vanwege de overheid.

Dat verzoeker dit specifiek bevestigde :

NPO p.14 : [...]

Ook heb ik hier nog een usb met de filmpjes van IPOB, ENDSARS en onbekende gunsmen.

Dat verzoeker zich dan ook wel degelijk documenteerde.

Dat dit afdoende redenen zijn om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Dat de CGVS verder in de beslissing niet veel meer doet dan de verklaringen van verzoeker overnemen en deze opnieuw interpreteren : [...]

Overwegende dat verzoeker niet kon veronderstellen dat hij steeds al zijn problemen diende te herhalen.

Dat verzoeker mag verwachten dat indien hij het eerst over de Biafra-problematiek heeft, dat de PO dit niet vergeten is.

Dat het feit dat verzoeker dit niet herhaalt vanzelfsprekend niet betekent dat dit plots geen probleem meer is.

Dat dit een manifest onredelijke interpretatie is van de woorden van verzoeker.

Dat verzoeker er de aandacht van de RVV op wil trekken dat er een onderscheid gemaakt moet worden tussen de redenen van vertrek en de redenen van niet kunnen terugkeren, onderscheid dat klaarblijkelijk niet gemaakt wordt door de CGVS.

Dat verzoeker op pagina 13 van het persoonlijk onderhoud de problematiek van de algemene veiligheidssituatie aanhaalt, die ook een reden is waarom hij niet kan terugkeren.

Dat verzoeker daarbij vanzelfsprekend ook de escalatie van die situatie sedert zijn vertrek aanhaalt.

Dat verzoeker ten andere ook nadat hij het heeft gehad over de "gunmen" enz. hij het opnieuw en onmiddellijk heeft over de Biafra problematiek :

NPO p.14 : [...]

Dat verzoeker dan ook wel degelijk de situatie in Biafra als element van zijn vrees bij herhaling bevestigde.

Dat verzoeker er de aandacht op wil trekken dat de onveiligheid in tempore al erg dichtbij kwam, bv. met de schietpartijen in het dorp en het conflict met de herders.

Overwegende dat verzoeker tenslotte wil aanstippen dat hij niet vertrok naar aanleiding van een specifieke politiebrutaliteit waarvan hij het slachtoffer werd, doch dat hij gelet op de berichtgeving over zijn land van herkomst wel degelijk deze brutaliteit vrees in geval van terugkeer.

Dat deze eenmalige politiebrutaliteit hem niet deed vertrekken.

[...]

Dat de escalatie van de situatie hem wél belet terug te keren, zeker nu hij in het verleden slachtoffer werd van politiegeweld.

Dat de gevolgtrekking die dan verder door de CGVS gemaakt wordt niet gevolgd kan worden.

[...]

Dat de analyse van de CGVS ten andere ook verder nog tegengesproken wordt.

NPO p.16 : [...]

Dat verzoeker dan ook wel degelijk ook de "Biafra-perikelen" aanhaalt als reden voor zijn vrees.

Dat verzoeker wel degelijk verschillende problemen aanhaalde : [...]

Overwegende dat verzoeker op het ogenblik dat hij het grondconflict aanhaalt, hij er in één adem bij zegt dat er nog een familiaal probleem is, doch dat hij "niet zeker of het toegestaan is om het te zeggen".

NPO p; 16 : [...]

Dat het feit dat verzoeker deze problematiek niet eerder aanhaalde dan ook te wijten is aan onwetendheid.

Dat verzoeker het aldus uitlegt :

NPO p. 16 [...]

Dat het eveneens onterecht is dat het feit dat de broer van verzoeker omkwam naar aanleiding van een motorongeluk aangegrepen wordt om te stellen dat dit grondconflict en de gevolgen ervan voor verzoeker ongeloofwaardig zijn.

Dat immers het grondconflict dateerde van na de dood van de vader van verzoeker maar opnieuw escaleerde nadat de moeder van verzoeker gronden verkocht had om verzoeker toe te laten te vertrekken.

Dat de oudere broer van verzoeker om het leven kwam bij een ongeluk niet belet dat verzoeker en zijn familie denken dat daar hekserij mee gemoeid is.

Dat dit motief van de CGVS dan ook niet weerhouden kan worden als element van ongeloofwaardigheid.

Dat verder ook de CGVS onterecht geen rekening houdt met de documenten bijgebracht door verzoeker:

[...]

Dat de CGVS eveneens onterecht meende dat de opmerkingen die verzoeker maakte naar aanleiding van het verhoorverslag niet pertinent zouden zijn en de beoordeling niet zouden kunnen ombuigen : [...]

Dat het standpunt van de CGVS evenmin gevolgd kan worden op het vlak van de subsidiaire bescherming : [...]

Overwegende dat vooreerst de informatie van het CGVS niet recent is. Dat het verslag over de veiligheidssituatie dateert van meer dan een jaar geleden.

Dat voor zover dit verslag voldoende actueel geacht wordt vastgesteld moet worden dat de verschillende problemen die door verzoeker aangevoerd worden, bevestigd worden door dit verslag.

Dat bovendien voor wat betreft de situatie in Delta State, volgens de eigen nota van verwerende partij het gaat om de meest onveilige regio van de delta. [...]

Dat de oorzaak van de problemen eveneens gelegen is in de onmacht van de overheid om op te treden, waarbij corruptie als belangrijke oorzaak wordt aangegeven : [...]

Overwegende dat verzoeker wel degelijk aannemenlijk maakte dat hij geïmpacteerd kon worden, dat hij films en documenten bijbracht, dat hij vertelde hoe het geweld op elk willekeurig moment kon gebeuren.

Dat de CGVS dan ook onterecht geen rekening houdt met het profiel van verzoeker en zijn regio van afkomst.

Dat de analyse van de CGVS dan ook niet gevolgd kan worden.

Dat er wel degelijk aanleiding is om verzoeker minstens subsidiaire bescherming te verlenen.

Dat dan ook het algemeen besluit niet gevolgd kan worden, te weten : [...]

Dat verzoeker integendeel meent dat op basis van zijn profiel en de algemene situatie er aanleiding is hem bescherming te verlenen in de vorm van asiel.

Dat minstens dient vastgesteld te worden de afweging van de subsidiaire bescherming ook niet terecht gemaakt wordt en dat er dan ook aanleiding is minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De CGVS heeft deze elementen niet in overweging genomen.

Dat uiterst ondergeschikt vastgesteld moet worden dat het onderzoek van de CGVS niet afdoende is.

We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerm minst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden geen dergelijke conclusies afleiden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ van 17 mei 2022 bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Hoewel het klopt dat verzoeker in de loop van het persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat hij gespannen was en niet kon nadenken over de protesten omdat zijn vriend neergeschoten was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), kan hieruit bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeker niet in staat was/is om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker of zijn raadsman hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn voorgehouden getraumatiseerde toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Daarenboven brengt verzoeker geen enkel medisch of psychologisch attest bij ter adstructie van zijn psychologische situatie, laat staan van de invloed ervan op zijn verklaringen.

Verzoeker laat na te duiden op welke wijze hij niet in staat was om zijn rechten in het kader van de procedure te doen respecteren of om aan zijn verplichtingen te kunnen voldoen, noch welke maatregelen hiertoe dan wel genomen hadden moeten of kunnen worden.

5. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omwille van een vrees voor vervolging door onbekende schutters, de Fulani Herdsmen en zijn oom. Daarnaast vreest hij de politie omwille van de EndSars protesten en de problemen in zijn geboortestreek Ogbaru ten gevolge van de problemen met Biafra-separatisten.

Na kennisneming van de elementen in het administratief dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- wat betreft verzoekers vrees voor de politie omwille van de EndSars protesten en de autoriteiten omwille van de Biafra-problematiek verklaarde verzoeker dat hij nooit aanwezig was op protesten, dat hij zich niet bezig hield met de Biafraanse zaak en dat hiernaast met hem persoonlijk nooit iets gebeurde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13);
- verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af aangaande de dood van zijn vader (verklaring DVZ, punt 13; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8);
- verzoeker legde inconsistente verklaringen af over de datum van het protest bij Lekki Toll Gate, alsook over zijn vriend die gewond werd, dan wel twee vrienden die respectievelijk neergeschoten en gedood werden, bij dit protest (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13);
- tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wie verzoeker dan concreet vreesde, gaf hij – voor het eerst – aan onbekende gunsmen en de Fulani Herdsmen te vrezen én repte hij met geen woord meer over de Biafra-problematiek of de EndSars-protesten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13);
- met betrekking tot zijn vrees voor de gunsmen en de Fulani legde verzoeker hypothetische en algemene verklaringen af (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-15);
- verzoeker haalde – na herhaaldelijk vragen door de dossierbehandelaar – opeens één specifiek incident aan waarbij hij door de politie gebrutaliseerd werd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16), terwijl hij voorheen nog stelde dat er nooit iets met hem gebeurde terwijl hij in Nigeria was;
- nadat de dossierbehandelaar verzoeker erop wees dat de vrees die hij tot daar toe had uitgesproken hypothetisch en gericht was op de algemene situatie, haalde verzoeker plotseling het conflict met zijn oom aan en trachtte hij de dood van zijn broer – die bijna twee jaar voor de problemen met zijn oom bij een motorongeluk omkwam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9) – valselijk te linken aan dit conflict met zijn oom (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16), wat erop wijst dat zijn verklaringen omtrent dit conflict geïmproviseerd waren.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en reeds beoordeelde verklaringen inzake zijn (algemene) vrees voor de autoriteiten, Fulani en gunsmen, het geven van een *post factum* uitleg ter verschoning van zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn vrienden die betrokken waren bij het Lekki Toll Gate protest, het benadrukken van de waarachtigheid van het grondconflict en uiten van *post factum* verklaringen hieromtrent, en het bekritisieren en tegenspreken van de motiveringen en gevolgtrekkingen door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker doorheen zijn verklaringen verwijst naar de algemene situatie in Nigeria en zich beroept op een algemene en hypothetische vrees voor de Fulani Herdsmen, de onbekende gunsmen, de politie omwille van de EndSars protesten en de autoriteiten omwille van de Biafra-problematiek. Verzoeker toont geenszins een persoonsgerichte vrees voor vervolging aan.

Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 moet er sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op

ernstige schade. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-asielzoeker en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging of schade. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Deze vrees moet gegronnd, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische aangehaalde vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

Verzoeker kan geenszins worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift louter poneert dat het zonder belang is dat hij nooit op deze protesten aanwezig was. Verzoeker kan niet volstaan met het louter aanhalen van een algemene situatie. Hij dient het verband met zijn persoon aan te tonen en zijn vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken, maar blijft hier in gebreke.

Daarnaast stipt verzoeker in het verzoekschrift aan dat hij Nigeria niet verliet naar aanleiding van een specifieke politiebrutaliteit waarvan hij het slachtoffer was, maar dat hij gelet op de berichtgeving over Nigeria wel degelijk deze (escalatie van) brutaliteit vreest in geval van terugkeer. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker het incident met de politie in Nigeria niet aannemelijk heeft weten maken, dient andermaal opgemerkt dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker persoonsgerichte vervolging zou vrezen.

7. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud rechtstreeks door de dossierbehandelaar in het Engels werd ondervraagd. Hij stelt dat de dossierbehandelaar moeite had om het Engels van verzoeker te verstaan.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek op de DVZ en in overeenstemming met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet om de bijstand van een tolk Engels verzocht heeft. Verzoeker heeft zijn verklaringen voor de DVZ in het Engels afgelegd, wat zonder noemenswaardige problemen verlopen is. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat verzoeker moest aangeven wanneer hij iets niet verstond en het onderhoud indien nodig kon worden stopgezet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Daarnaast blijkt dat verzoeker aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft aangegeven dat hij alle vragen en de *protection officer* goed had verstaan (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Voorts blijkt dat gedurende het verloop van verzoekers onderhoud geen moeilijkheden werden gemeld en dat de *protection officer*, wanneer hij iets niet begreep, aan verzoeker vroeg zich te verduidelijken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, p. 14). Verzoeker bevestigt overigens ook in het verzoekschrift dat de *protection officer* verzoeker regelmatig vroeg om verduidelijking. Gelet op het voorgaande kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen.

Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker beweert in het verzoekschrift dat hij “*allicht*” het woord “*shot*” gebruikt heeft, dat op meerdere wijzen kan geïnterpreteerd worden, maar toont gelet op het voorgaande niet aan dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden waar hij meent dat zijn tegenstrijdige verklaringen over het Lekki Toll Gate protest te wijten zijn aan vermeende, doch niet aangetoonde communicatieproblemen. Verzoeker verklaarde bij de DVZ dat een vriend gewond raakte bij dit protest, terwijl hij bij het CGVS stelde dat twee vrienden zijn neergeschoten, waarbij één vriend in het been werd geschoten en de andere werd doodgeschoten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Nog daargelaten de bewering dat verzoeker “*allicht*” het woord “*shot*” gebruikt, kan dit niet verklaren waarom verzoeker het bij de DVZ slechts over één vriend en bij het CGVS over twee vrienden had. Bovendien stelde verzoeker dat dit protest plaatsvond voor zijn vertrek – in september 2020 – terwijl dit protest blijkens beschikbare informatie doorging in oktober 2020. De vastgestelde tegenstrijdigheden blijven overeind.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat de betrokkenheid van verzoekers vrienden bij een protest geenszins kan aantonen dat verzoeker zelf persoonsgerichte vervolging vreest. Verzoeker verklaarde immers zelf dat hij in Nigeria nooit heeft deelgenomen aan een protest (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

8. Wat betreft de problemen met zijn oom stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij deze problematiek niet aanhaalde uit onwetendheid. Daarnaast legt hij uit dat het onterecht is dat het feit dat zijn broer omkwam naar aanleiding van een motorongeluk aangegrepen wordt om te stellen dat dit grondconflict en de gevolgen ervan voor verzoeker ongeloofwaardig zijn. Verzoeker wijst erop dat het grondconflict dateerde van na de dood van zijn vader maar opnieuw escaleerde nadat zijn moeder de gronden had verkocht om verzoeker te laten vertrekken.

Verzoeker kan zijn nalatigheid het probleem met zijn oom te vermelden niet verschonen door te verwijzen naar zijn onwetendheid. Hierbij dient benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. De asielzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielaanspraak.

De vaststelling dat verzoeker niet de problemen met zijn oom te vermelden én hij hiervan slechts gewag maakte nadat de *protection officer* hem erop wees dat de vrees die hij tot daartoe had uitgesproken algemeen en hypothetisch was, doet bijgevolg wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Ook het gegeven dat verzoeker de dood van zijn broer opeens trachtte te betrekken bij dit grondconflict, terwijl hij voorheen niets in die zin had verklaard en louter stelde dat zijn broer was omgekomen tijdens een motorongeluk, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent. Het is immers duidelijk dat verzoeker zijn verklaringen aanpast naargelang de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud en een gefabriceerd relaas naar voor schuift. De loutere *post factum* bewering in het verzoekschrift dat dit grondconflict reeds dateert van na de dood van zijn vader, doet hieraan geen afbreuk, te meer reeds werd vastgesteld dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde aangaande de dood van zijn vader.

Ten overvloede dient opgemerkt dat verzoeker in zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud aangaf dat zijn vader zijn moeder verliet toen verzoeker drie jaar was en dat hij niet wist of zijn vader nog in leven was, alsook dat het zijn grootvader was die overleed in de Biafra-oorlog.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift stelt dat verweerder onterecht geen rekening houdt met de door hem bijgebrachte documenten, maar geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot deze door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. Bijgevolg neemt de Raad deze stukken om dezelfde redenen als de commissaris-generaal niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat verweerder onterecht meende dat de opmerking die verzoeker maakte naar aanleiding van de notities van het persoonlijk onderhoud niet pertinent zouden zijn en de beoordeling niet zouden kunnen ombuigen.

Met deze loutere stelling doet verzoeker echter geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing aangaande zijn opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Delta State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de conclusies van verweerder, maar brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS